

Іде кіт через лід
Чорнолапо на обід.

Коли чує він: зима
Його біла підзива.

— Ти чого йдеш через лід
І лишаєш чорний слід?

— Бо я чорний, — каже кіт, —
Я лишаю чорний слід.

Коли ж біла ти сама,
То білій тут дотемна...

І пішов кіт через лід
Чорнолапо на обід.

Стала зимонька сумна:
За котом ішла весна!

Ластівко біля вікна,
Ластівко нашої хати,

Що тобі, ластонько, дати:
Меду, борщу чи пшона?

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.